

Narațiunea de joi - 5

ÎNVIEREA LUI LAZĂR

Capitolul 56 din Evanghelia celor Doisprezece Apostoli

Era bolnav un om numit Lazăr din Betania, orașul Mariei și al surorii ei Marta (a fost Maria cea care L-a uns pe Domnul cu mir și I-a șters picioarele cu părul ei; Maria al cărui frate, Lazăr, era bolnav).

De aceea surorile lui au trimis la El, zicând: „Doamne, iată că cel pe care-l iubești este bolnav”. Când a auzit, Iisus a spus: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci pentru ca slava lui Dumnezeu să se arate în el”.

Or, Iisus o iubea pe Maria, pe sora ei și pe Lazăr.

Când a auzit că acesta este bolnav, a rămas încă două zile în același loc în care era. Apoi, după aceea, a zis ucenicilor Săi: „Să mergem iarăși în Iudeea”.

Ucenicii Lui I-au zis: „Învățătorule, iudeii de curând au căutat să Te ucidă cu pietre și Tu te duci iarăși acolo?”. Iisus a răspuns: „Nu sunt oare douăsprezece ore în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se poticnește, pentru că vede lumina acestei lumi.

Dar dacă un om umblă noaptea, se poticnește, pentru că nu este lumină în el.” Acestea le-a spus și după aceea le-a zis: „Prietenul nostru Lazăr doarme, dar eu mă duc ca să-l trezesc din somn”.

Atunci ucenicii Lui au zis: „Doamne, dacă doarme, bine va face”. Și a venit la el un mesager care i-a spus: „Lazăr a murit”.

Când a venit Iisus, a constatat că Lazăr zăcea în mormânt de patru zile deja (Betania era aproape de Ierusalim). Și mulți dintre iudei au venit la Marta și Maria ca să le mângâie în legătură cu fratele lor.

Marta, de îndată ce a auzit că vine Iisus, s-a dus să-I întâmpine, dar Maria stătea încă în casă. Atunci Marta i-a spus lui Iisus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar eu știu că și acum, orice vei cere de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da”.

Iisus i-a zis: „Fratele tău doarme și va învia”. Marta i-a spus: „Știu că va învia la învierea din ziua de apoi”.

Iisus i-a spus: „Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi mort, va trăi. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.”

Ea i-a spus: „Da, Doamne, cred că Tu ești Christosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume”. Și, după ce a spus aceasta, s-a dus și a chemat în taină pe Maria, sora ei, zicând: „A venit Stăpânul și te cheamă”. De îndată ce a auzit aceasta, s-a sculat repede și a venit la el.

Or, Iisus nu intrase încă în oraș, ci se afla în locul acela unde L-a întâlnit Marta. Iudeii care erau cu ea în casă și o mângâiau, când au văzut pe Maria ridicându-se în grabă și ieșind, au urmat-o spunând: „Se duce la mormânt ca să plângă acolo”.

Când a ajuns Maria la locul unde era Iisus și l-a văzut, a căzut la picioarele Lui și i-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit”. De aceea, văzând-o pe ea plângând și pe iudeii care veniseră cu ea plângând și ei, Iisus a gemut în spirit și s-a tulburat și a zis: „Unde l-ați pus?”. Ei l-au zis: „Doamne, vino și vezi”. Și Iisus a plâns.

Atunci iudeii au zis: „Iată cum îl iubea!”. Iar unii dintre ei au zis: „Nu putea oare Omul acesta, care a deschis ochii orbilor, să facă să nu moară nici acesta?”. Deci Iisus, gemând din nou în sine (căci se temea că ar putea fi deja mort), a venit la mormânt. Era o peșteră și pe ea era așezată o piatră.

Iisus a spus: „Scoateți piatra”. Marta, sora celui care trebuia să fie mort, i-a spus: „Doamne, e mort de patru zile”. Iisus i-a spus: „Nu ți-am spus Eu că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”. Atunci au îndepărtat piatra de pe locul unde fusese pus Lazăr.

Iisus și-a ridicat ochii și a cântat, invocând marele Nume și a spus:
„Părintele meu, îți mulțumesc că m-ai auzit. Și știu că Tu mă auzi
întotdeauna, dar din cauza oamenilor care stau deoparte, Te invit ca ei să
creadă că Tu m-ai trimis”. Și după ce a grăit astfel, a strigat cu glas tare:
„Lazăr, vino afară”.

Și cel ce era ca un mort a ieșit legat de mâini și de picioare cu haine de
mormânt, iar fața lui era legată cu un șervet.

Iisus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să plece. Când firul vieții este tăiat cu
adevărat, nu se mai întoarce, dar când este întreg, există speranță”.

Atunci mulți dintre iudeii care veniseră la Maria și care văzuseră cele făcute
de Iisus, au crezut în El.